

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τήν Τετάρτην, 21^η Μαΐου/ 3^η Ἰουνίου 2015, ἐωρτάσθη ὑπὸ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ἡ ἐορτὴ τῶν ἱδρυτῶν καὶ προστατῶν αὐτῆς ἀγίων ἐνδόξων καὶ θεοστέπων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης εἰς τὸν μοναστηριακὸν Ναὸν τὸν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, προσκείμενον τῇ ροτόντᾳ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου.

Τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας προεξῆρξε χοροστατῶν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἱεουργοῦντων τῶν ἱερέων ἐφημερίων Ἀγιοταφίτων τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου καὶ συμπροσευχομένων τῶν λοιπῶν Ἀγιοταφίτων τοῦ ἱεροῦ τούτου Ναοῦ καὶ συμπροσευχομένων τῶν λοιπῶν Ἀγιοταφίτων, Ἀρχιερέων, Ἀρχιμανδριτῶν, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν.

Ὁ Ἑσπερινὸς ἐτελέσθη πανηγυρικῶς μετὰ Μεγάλης Εἰσόδου καὶ Ἀρτοκλασίας. Μετὰ τὸ τέλος αὐτοῦ ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ Ἀγιοταφῖται ἔλαβον εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Ναοῦ τὸ κόλλυβον μετ' οἶνου καὶ παξιμαδίου.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη ὁ Ὕρθρος, προεξάρχοντος ὡς χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ ἡ θεία λειτουργία, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Μακαριώτατος λειτουργῶν, συλλειτουργοῦντων τῶν Ἀγιοταφίτων ἐφημερίων κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἀδελφότητος, τῶν Ἀρχιερέων, Ἀρχιμανδριτῶν, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν συμπροσευχομένων, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ ἐν λόγῳ Ναοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐσεβίου καὶ τοῦ τυπικάρη π. Ἀλεξίου, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη μετὰ τῆς ἐριτίμου συζύγου αὐτοῦ καὶ μετεχόντων ἐν εὐλαβείᾳ ἐντοπίων Ὁρθοδόξων καὶ προσκυνητῶν.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τῆς θ. Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἀνῆλθεν ἐνδεδυμένος ἐν πομπῇ, τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Ἱερέων φερόντων τὰ διάσημα αὐτῶν μόνον ἐν ψαλμῳδίᾳ πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον.

Κατὰ τὴν δέησιν, ἀπὸ τῆς Κεντρικῆς θύρας τοῦ μοναστηρίου πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον διενεμήθησαν τὰ ἀρτίδια εὐλογίας εἰς τὸν Μακαριώτατον, τὸν κ. Γενικὸν Πρόξενον, τοὺς Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, μοναχοὺς καὶ πιστοὺς ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων τοῦ ἀρτοποιείου τοῦ Πατριαρχείου, μοναχῆς Σεραφείμας καὶ Ἀρχιμανδρίτου π. Παΐσιου.

Εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν τοὺς ἐορταστάς διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἐλληνιστί, ἐχούσης ὡς ἔπεται:

«Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τῷ κράτει σου ἄναξ, μυστικῶς εὐφραίνεται καὶ τὴν σὴν πανγέραστον μνήμην κατ' ἀξίαν εὐφήμεως γεραίρει κραυγάζουσα. Χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας καὶ τὸν Σταυρόν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. Χαίροις, ἀνάκτων πανάριστε, καὶ Ἀποστόλων ἰσότημε. Χαίροις, πιστῶν τὸ στήριγμα καὶ βασιλέων τὸ προπύργιον. Χαίροις, ἡ δόξα τῶν Ὁρθοδόξων Ρωμαίων Κωνσταντῖνε θεόστεπτε», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐξοχώτατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἅγιοι Πατέρες καί σεβαστοί ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Χρεωστικῶς σήμερον ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τὴν μνήμην τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων θεοστέπτων καί ἰσαποστόλων βασιλέων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης. Καί τοῦτο, διότι οὗτοι οἱ θεόστεπτοι βασιλεῖς ἀνεδείχθησαν ἀφ' ἐνός μὲν ἀπόστολοι τῆς Ρωμιοσύνης, ἀφ' ἑτέρου δέ ἀνοικισταί τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, δηλονότι τῆς γεννήσεως, τῆς σταυρώσεως, τῆς τριημέρου ταφῆς καί Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί τῶν λοιπῶν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας σεβασμάτων.

Προσέτι δέ ἀνεδείχθησαν οἱ ἅγιοι οὗτοι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ, ἰδρυταί τοῦ ἱεροῦ τάγματος τῶν Σπουδαίων, δηλαδή τῆς συγχρόνου ἡμῖν Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, ἡ ὁποία διὰ μέσου τῶν αἰώνων τῆς ἐπιγείου παρουσίας τῆς Ἐκκλησίας, ἱεροπρεπῶς διαφυλάσσει καί λατρευτικῶς διακονεῖ τῇ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τά ἀναντίρρητα μαρτύρια τῆς ἱερᾶς Ἱστορίας, τῆς Ἱστορίας τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων καί δὴ τῆς πίστεως ἡμῶν εἰς Χριστόν ἐσταυρωμένον καί ἀναστάντα.

Τά ἀναντίρρητα ταῦτα μαρτύρια τῆς πίστεώς μας ἀποτελοῦν τὴν ἐκ τῆς θείας Προνοίας χορηγηθεῖσαν πνευματικὴν καί φυσικὴν ταύτην κληρονομίαν εἰς τό εὐσεβὲς γένος ἡμῶν τῶν Ὀρθόδοξων Ρωμαίων.

Ἐάν μέχρι σήμερον οἱ Ἅγιοι Τόποι γενικώτερον καί ἡ ἀγία Πόλις Ἱερουσαλήμ εἰδικώτερον διατηροῦν τὸν Χριστιανικὸν καί Ἑλληνορθόδοξον αὐτῶν χαρακτῆρα, τοῦτο ὀφείλεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τοὺς ἁγίους ἰσαποστόλους Κωνσταντῖνον καί Ἑλένην, οἵτινες προσωπικῶς λόγῳ τε καί ἔργῳ ἐμερίμνησαν διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν / καταστροφὴν τῶν εἰδώλων καί τὴν τῶν ἁγίων Προσκυνημάτων ἀνέγερσιν περικαλλεστάτων Ναῶν οἰκοδομημάτων.

Εἰς ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Ἱεροσολύμων Μακάριον περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Μαρτυρίου, δηλαδή τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, γράφει ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος: «ἐκεῖνο θέλω νά πιστέψης, καθὼς παρουσιάζει ἐνδιαφέρον γιὰ ὅλους ἐκείνους τοῦ ἱεροῦ τόπου, μέ πρόσταγμα Θεοῦ ἀφαίρεσα τὴν αἰσχίστην προσθήκην εἰδώλου, ὡσάν τό ἀπάλλαξα ἀπὸ ἑνὸς πρόσθετο βάρους. Πάντων μοι μᾶλλον μέλει, ὅπως τὸν ἱερόν ἐκεῖνον τόπον, ὃν Θεοῦ προστάγματι αἰσχίστης εἰδώλου προσθήκης, ὡσπερ τινος ἐπικειμένου βάρους ἐκούφισα», (Εὐσ. Καισαρείας, Βίος Μεγάλου Κων/νου Βιβλ. 3, κεφ 33).

Δικαίως λοιπόν τιμᾷ ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τὸν Μέγαν Κωνσταντῖνον καί τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἴσους τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν δεξαμένων τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ὡς ὁ Θεῖος Παῦλος, ἄνωθεν.

Δεηθῶμεν τοῦ Βασιλεῶς ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Προάναρχε, ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασιλείας τῆς ἁνῶς ἡξίωσας, οὐς εὐσεβῶς πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, Σέ ἡγαπηκότας εἰλικρινῶς, Ἑλένην τὴν ἁγίαν, τὸν Μέγαν Κωνσταντῖνον, ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας οἴκτιρον, Ἀμήν».

Καί ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2015/06/01/12881>

Τήν μεσημβρίαν παρετέθη κοινή ἐόρτιος τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

<http://youtu.be/qAFV296CEEo>

<http://youtu.be/GqKGC1tDi8U>

<http://youtu.be/1dM2HZsZbbo>

